

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PEDRA CRUZA VILLALÓNA,
predstavljeni 21. marca 2013¹

Zadevi C-625/11 P in C-626/11 P

**Polyelectrolyte Producers Group GEIE in
SNF SAS
proti**

Evropski agenciji za kemikalije (ECHA)

„Pritožba — Ničnostna tožba — Dopustnost — Prezgodnja tožba — Prepozna tožba — Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Evropska agencija za kemikalije (ECHA) — Uredba (ES) št. 1907/2006 — Člena 57 in 59 — Snovi, ki so predmet avtorizacije — Opredelitev akrilamida kot snovi, ki zbuja veliko skrb — Vključitev na seznam kandidatnih snovi — Objava seznama na spletni strani ECHA — Roki za vložitev tožbe — Dies a quo — Člen 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča — Prekluzija“

1. Sodišče je pozvano, naj v okviru pritožb, vloženih v teh zadevah, ki bosta v teh sklepnih predlogih obravnavani skupaj, preuči zelo poseben položaj. Splošno sodišče Evropske unije je v okviru dveh ničnostnih tožb, ki sta jih vložila ista subjekta zoper eno samo odločitev Evropske agencije za kemikalije (ECHA), s katero je bila snov, v obravnavani zadevi akrilamid, opredeljena kot snov, ki zbuja veliko skrb, izdalo dva sklepa o nedopustnosti, in sicer sklepa Splošnega sodišča z dne 21. septembra 2011 v zadevi PPG in SNF proti ECHA (T-1/10, v nadaljevanju: izpodbijani sklep v zadevi T-1/10) in v zadevi PPG in SNF proti ECHA (T-268/10, v nadaljevanju: izpodbijani sklep v zadevi T-268/10) (v nadaljevanju: skupaj: izpodbijana sklepa), pri čemer je bila s prvim ena od tožb zavržena kot prezgodna, z drugim pa je bila druga tožba zavržena kot prepozna.

2. Tožeči stranki v obeh postopkih pred Splošnim sodiščem z ločenima pritožbama Sodišču predlagata, naj zlasti zaradi posega v njuno pravico do učinkovitega sodnega varstva navedena sklepa razveljavi, pri čemer menita, da je bilo pri ugotovitvi prezgodnosti prve tožbe in ugotovitvi nepravočasnosti druge tožbe pravo uporabljeno napačno.

3. Upoštevena zakonodaja v obeh zadevah, in sicer člen 59(10) Uredbe (ES) št. 1907/2006,² določa, da se v obravnavani zadevi zadevna odločitev ECHA objavi na spletni strani ECHA.

¹ — Jezik izvirnika: francoščina.

² — Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL, L 396, str. 1).

4. Sodišče bo moralo tako najprej in nasploh prvič preučiti postopek odločanja, uveden z določbami Uredbe št. 1907/2006, da bo lahko odločilo, ali lahko zainteresirani gospodarski subjekti akte, sprejete v okviru navedenega postopka, izpodbijajo v smislu člena 263 PDEU. Nato bo moralo odgovoriti na vprašanje, ali člen 263 PDEU, kot je razsodilo Splošno sodišče v zadevi T-1/10, nasprotuje temu, da tožeča stranka vloži ničnostno tožbo zoper akt, izdan po koncu navedenega postopka odločanja in objavljen po internetu, takoj ko se seznanijo z navedenim aktom in torej preden je ta razkrit na način, določen z Uredbo št. 1907/2006.

5. Sodišče je tudi pozvano, naj se tudi o tem prvič izreče o pravilih za računanje rokov za vložitev tožb zoper akte, ki so objavljeni izključno po internetu, ali natančneje, za katere je določeno, da se ne objavijo, ampak samo razkrijejo po internetu. Posebej bo moralo odgovoriti na vprašanje, ali se člen 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča, ki določa, da začnejo roki za tožbe zoper akte, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* teči šele po izteku štirinajstega dne po objavi, lahko uporabi za objavo aktov po internetu.

I – Postopka pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sklepa

A – Tožbi pred Splošnim sodiščem

6. Obe ničnosti tožbi, ki sta predmet pritožb, izvirata iz odločitve, s katero je ECHA na podlagi člena 59 Uredbe št. 1907/2006 akrilamid, snov, ki zbuja veliko skrb, vključila na seznam opredeljenih snovi za njihovo morebitno vključitev v Prilogo XIV k Uredbi št. 1907/2006.³

7. Iz izpodbijanih sklepov je razvidno, da je Polyelectrolyte Producers Group GEIE združenje zastopnikov interesov družb, ki proizvajajo in/ali uvažajo polielektrolite, poliakrilamid in/ali druge polimere, ki vsebujejo akrilamid, in katerega članica je tudi družba SNF SAS.⁴

8. Kraljevina Nizozemska je 25. avgusta 2009 ECHA posredovala dokumentacijo, ki se je nanašala na opredelitev akrilamida kot rakotvorne in mutagene snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) Uredbe št. 1907/2006 in ki bi jo bilo treba vključiti na seznam opredelitve kandidatnih snovi za vključitev v Prilogo XIV k navedeni uredbi, ki vsebuje seznam snovi, ki so predmet avtorizacije.

9. Odbor držav članic, ki mu je bila na podlagi člena 59(7) Uredbe št. 1907/2006 predložena dokumentacija, je 27. novembra 2009 soglasno potrdil opredelitev akrilamida kot snovi, ki zbuja veliko skrb, ker izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) navedene uredbe.

10. ECHA je 7. decembra 2009 objavila sporočilo za javnost, v katerem je opozorila na navedeno soglasno potrditev Odbora držav članic in na posodobitev seznama opredelitve kandidatnih snovi z januarjem 2010.

11. Izvršni direktor ECHA je 22. decembra 2009 sprejel odločbo ED/68/2009, s katero je določil, da se posodobljeni seznam opredelitve kandidatnih snovi, na katerem je naveden akrilamid, objavi 13. januarja 2010.

B – Spora, predložena Splošnemu sodišču

12. V teh okoliščinah sta pritožnika vložila tožbi v zadevah T-1/10 in T-268/10.

3 — V nadaljevanju: seznam opredelitve kandidatnih snovi.

4 — V nadaljevanju: SNF.

13. S prvo tožbo, vloženo 4. januarja 2010 v zadevi T-1/10, ki je predmet pritožbe v zadevi C-626/11 P, sta pritožnika predlagala „razglasitev ničnosti odločitve ECHA, s katero je bil akrilamid v skladu s členom 59 Uredbe št. 1907/2006 opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 navedene uredbe“.⁵ Družba SNF je 5. januarja 2010 z ločenim aktom vložila tudi predlog za odlog izvršitve navedene odločitve, ki je bil vpisan pod številko T-1/10 R.
14. Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 11. januarja 2010 začasno ugodil predlogu za odlog izvršitve.
15. ECHA je 13. januarja 2010 objavila novo sporočilo za javnost, iz katerega je bilo razvidno, da je bilo na seznam opredelitve kandidatnih snovi vključenih štirinajst snovi, primer akrilamida pa je bil zadržan zaradi izvršitve sklepa o odlogu z dne 11. januarja 2010.
16. ECHA je 18. marca 2010 vložila ugovor nedopustnosti tožbe v zadevi T-1/10.
17. Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 26. marca 2010 zavrnil predlog za odlog izvršitve, ki ga je vložila družba SNF, odločitev o stroških pa je pridržal.
18. ECHA je 30. marca 2010 na svoji spletni strani objavila seznam opredelitve kandidatnih snovi, ki je bil posodobljen in na katerem je bil naveden tudi akrilamid.
19. Pritožnika sta z drugo tožbo, vloženo 10. junija 2010 v zadevi T-268/10, ki je predmet pritožbe v zadevi C-625/11 P, predlagala „razglasitev ničnosti odločitve ECHA, objavljene 30. marca 2010, s katero je bil akrilamid opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006 in je vključen na seznam [opredelitve] kandidatnih snovi“.⁶
20. ECHA je 5. novembra 2010 vložila ugovor nedopustnosti tožbe v zadevi T-268/10. Poleg tega je 18. januarja 2011 vložila vlogo, s katero je dopolnila ugovor nedopustnosti.

C – Izpodbijani sklep v zadevi T-1/10 (tožba, razglašena za prezgodno)

21. Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom v zadevi T-1/10 ugodilo ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila ECHA, in zato zavrglo tožbo pritožnikov kot nedopustno. Tema je tudi naložilo plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila ECHA, Kraljevini Nizozemski in Evropski komisiji pa je naložilo plačilo lastnih stroškov. Nazadnje je družbi SNF naložilo plačilo stroškov postopka za izdajočasne odredbe.
22. Splošno sodišče je v obravnavani zadevi v bistvu presodilo, da na dan vložitve tožbe, to je 4. januarja 2010, akrilamid še ni bil vključen na seznam opredelitve kandidatnih snovi. Tistega dne je Odbor držav članic res izdal soglasje o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki zbuja veliko skrb, izvršni direktor ECHA pa je sprejel odločbo o vključitvi te snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi. Vendar je bil začetek veljavnosti te odločbe določen šele za 13. januar 2010.⁷ Zato odločitev, ki sta jo pritožnika izpodbijala, na dan vložitve njune tožbe ni pravno učinkovala proti tretjim osebam.⁸ Namreč, če seznam opredelitve kandidatnih snovi obstaja le na spletni strani ECHA, akt o opredelitvi neke snovi, ki zbuja veliko skrb, ustvari pravne učinke šele z vključitvijo na navedeni seznam, objavljen na navedeni spletni strani.⁹

5 — Točka 8 izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10.

6 — Točka 11 izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10.

7 — Točka 45 izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10.

8 — Prav tam (točki 41 in 46).

9 — Prav tam (točka 50).

D – *Izpodbijani sklep v zadevi T-268/10 (tožba, razglašena za prepozno)*

23. Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom v zadevi T-268/10 ugodilo predlogu, navedenemu primarno v ugovoru nedopustnosti, ki se je nanašal na nespoštovanje roka za vložitev tožbe, in je zato tožbo pritožnikov zavrglo kot nedopustno. Tema je tudi naložilo plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila ECHA, Kraljevini Nizozemski in Komisiji pa je naložilo plačilo lastnih stroškov.

24. Splošno sodišče je v obravnavani zadevi ugotovilo, da je ECHA izpodbijano odločitev, in sicer odločitev o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, s katero je bil akrilamid vključen na seznam opredelitve kandidatnih snovi,¹⁰ objavila na svoji spletni strani 30. marca 2010 v skladu z obveznostjo iz člena 59(10) Uredbe št. 1907/2006,¹¹ in da je rok za vložitev tožbe proti tej odločitvi potekel 9. junija 2010.¹² Ker je bila tožba vložena 10. junija 2010, je bila torej vložena prepozno,¹³ in ker se pritožnika nista sklicevala na obstoj nepredvidljivih okoliščin ali višje sile,¹⁴ je bilo zato treba tožbo kot nedopustno zavreči.¹⁵

25. Splošno sodišče je po tem, ko je ugotovilo, da je tožba prepozna, tudi dodalo, da se pritožnika ne moreta sklicevati na morebitno opravičljivo zmoto.¹⁶

II – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

26. Tožeči stranki v obeh postopkih pred Splošnim sodiščem sta zoper izpodbijana sklepa vložili pritožbo, od katerih je bila prva, ki je bila vpisana 6. decembra 2011 pod številko C-625/11 P, vložena zoper izpodbijani sklep v zadevi T-268/10, s katerim je bila tožba razglašena za prepozno, druga, ki je bila vpisana pod številko C-626/11 P, pa je bila vložena zoper izpodbijani sklep v zadevi T-1/10, s katerim je bila tožba razglašena za prezgodno.

27. Kraljevina Nizozemska, ki je intervenirala v podporo predlogom ECHA v obeh zadevah pred Splošnim sodiščem, je z dopisoma, vložanima 23. decembra 2011, potrdila svojo podporo v okviru obeh pritožb, ne da bi želela pisno dodati nove elemente.

28. Pritožnika in druga stranka v pritožbenem postopku ter Komisija so bili zaslišani in so podali ustna stališča na obravnavi, ki je potekala v obeh zadevah skupaj 14. decembra 2012 in na kateri so bili pozvani, naj podajo stališče o upoštevnosti točke 8 sodbe z dne 19. septembra 1985 v zadevi Hoogovens Groep proti Komisiji¹⁷ za pritožbo v zadevi C-626/11 P.

29. Pritožnika s pritožbo v zadevi C-625/11 P Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijani sklep v zadevi T-268/10;
- razglasi izpodbijano odločbo za nično; ali
- podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču, da to odloči o njuni ničnostni tožbi, in
- drugi stranki naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem in postopka pred Splošnim sodiščem.

10 — Točka 11 izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10.

11 — Prav tam (točka 31).

12 — Prav tam (točka 39).

13 — Prav tam (točka 40).

14 — Prav tam (točka 42).

15 — Prav tam (točka 43).

16 — Prav tam (točka 41).

17 — 172/83 in 226/03, Recueil, str. 2831.

30. ECHA Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo razglasi za neutemeljeno;
- pritožnikoma naloži plačilo stroškov.

31. Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnikoma naloži plačilo stroškov.

32. Pritožnika s pritožbo v zadevi C-626/11 P Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijani sklep v zadevi T-1/10;
- razglasi izpodbijano odločbo za nično; ali
- podredno, vrne zadevo Splošnemu sodišču, da to odloči o njuni ničnostni tožbi, in
- drugi stranki naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem in postopka pred Splošnim sodiščem.

33. ECHA Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo razglasi za neutemeljeno in
- pritožnikoma naloži plačilo stroškov.

34. Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnikoma naloži plačilo stroškov.

III – Pritožbi

A – Uvodne ugotovitve o vlogi objave aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije in predvsem o uporabi interneta za to

35. Začeti je treba z opozorilom, da veljavnost člena 59(10) Uredbe št. 1907/2006 v delu, v katerem določa, da se seznam opredelitve kandidatnih snovi „objavi“ in „posodobi“ na spletni strani ECHA, „tako, ko je odločitev o vključitvi snovi [na ta seznam] sprejeta“, ni bila izpodbijana v postopku pred Splošnim sodiščem, tako da je to vprašanje izključeno tudi iz razprave v okviru te pritožbe.

36. Kljub temu ta določba, ki je, kot bomo videli, nujno v središču vprašanj, ki se zastavljajo v obeh pritožbah, ker je v njej opredeljen dogodek, na podlagi katerega je Splošno sodišče tožbi razglasilo za nedopustni, načena več vprašanj, za katera menim, da jih vsaj do neke mere ni mogoče spregledati.

37. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je vloga objave aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ki izhaja iz zahteve po pravni varnosti, najprej ta, da se zainteresirane stranke natančno in nedvoumno seznanijo z obsegom obveznosti, ki so jim s tem aktom naložene,¹⁸ če je treba, in s tem, kdaj začnejo te obveznosti običajno¹⁹ pravno učinkovati, prav zato, da lahko ustrezno ukrepajo²⁰ in po potrebi ob popolnem poznavanju dejstev uresničijo pravico do vložitve pravnega sredstva zoper navedeni akt.

38. Poleg tega objava, s katero se upoštevajo procesne zahteve, katerih spoštovanje nadzira Sodišče,²¹ omogoča, da se z gotovostjo določi dan, ko so se zainteresirane stranke domnevno seznanile z vsebino aktov, ki lahko posežejo v njihov položaj, in tako razen nekaterih izjem²² dan, ko je mogoče z gotovostjo in torej nujno izračunati roke, ki v interesu varnosti pravnih položajev omejujejo vlaganje tožb zoper te akte, čeprav ta objava ni pogoj za njihovo uporabo.

39. Pravica do učinkovitega sodnega varstva, ki je zagotovljena s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, po mojem mnenju narekuje tudi, da je treba presojeti pogoje za dopustnost pravnih sredstev v primeru dvoma ali težav tako, da se olajšata njihova vsebinska presoja in torej dostop do sodišča v pravem pomenu besede, seveda ob upoštevanju pravic in interesov drugih strank v postopku. Zaradi navedenega pristopa sodišče, ki odloča o pravnem sredstvu, torej določb, ki se nanašajo na roke za vložitev pravnega sredstva, ne sme razlagati pretirano ozko in nikakor ne sme izključiti razlage, ki nasprotuje njegovi dopustnosti.²³

40. Poleg tega je to v skladu z ustaljeno sodno prakso razlog, iz katerega običajno od dneva dejanske objave akta začnejo teči roki za vložitev tožbe zoper ta akt, čeprav se je tožeča stranka z njegovo vsebino seznanila pred to objavo, saj je dan seznanitve z aktom kot začetek roka le postranskega pomena glede na dan, ko je bil akt objavljen ali vročen.²⁴

41. Po tem pojasnilu je treba zdaj preučiti specifično formalnost „objave“ „odločitev“ o vključitvi snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi s posodobitvijo navedenega seznama na spletni strani ECHA, kot je določeno v členu 59(10) Uredbe št. 1907/2006, ki jo je nujno treba preveriti glede na vsebino „pravnega obvestila“, ki ga je ECHA vključila na navedeno spletno stran. Na podlagi tega pravnega obvestila, ki je opredeljeno kot „disclaimer“, s katerim ECHA med drugim „zavrača vsakršno odgovornost glede informacij na [njenem spletnem mestu]“ in pojasni, da „ne more zagotoviti, da dokument, dostopen na spletu, povsem ustreza besedilu, ki je bilo uradno sprejeto“.²⁵ Ta „disclaimer“ je težko spregledati pri presoji obsega in učinkov te specifične formalnosti objave.

18 — Glej sodbi z dne 20. maja 2003 v zadevi Consorzio del Prosciutto di Parma in Salumificio S. Rita (C-108/01, Recueil, str. I-5121, točka 95) in z dne 11. decembra 2007 v zadevi Skoma-Lux (C-161/06, ZOdl. str. I-10841, točka 38).

19 — O izjemah načela prepovedi retroaktivnosti glej zlasti sodbi z dne 25. januarja 1979 v zadevi Racke (98/78, Recueil, str. 69, točki 19 in 20) in z dne 9. januarja 1990 v zadevi SAFA (C-337/88, Recueil, str. I-1, točka 13).

20 — Glej sodbo z dne 10. marca 2009 v zadevi Heinrich (C-345/06, ZOdl., str. I-1659, točke od 42 do 44).

21 — Glej v zvezi s tem glede objav v *Uradnem listu Evropske unije* zgoraj navedeni sodbi Racke (točka 15) in SAFA (točka 12); za primer objave po internetu glej sodbo z dne 19. septembra 2002 v zadevi Komisija proti Belgiji (C-221/01, Recueil, str. I-7835, točki 44 in 45).

22 — Glej sodbi z dne 26. junija 2012 v zadevi Poljska proti Komisiji (C-335/09 P,) in v zadevi Poljska proti Komisiji (C-336/09 P).

23 — Glej v zvezi s tem pristopom, ki je zlasti v Španiji dobro poznan kot načelo *pro actione*, Sáez Lara, C., „Tutela judicial efectiva y proceso de trabajo“, v: Casas Baamonde, M. E., in Rodríguez-Piñero y Bravo-Ferrer, M., *Comentarios a la Constitución española*, Wolters Kluwer 2008, str. 603.

24 — Glej sodbo z dne 10. marca 1998 v zadevi Nemčija proti Svetu (C-122/95, Recueil, str. I-973, točke od 35 do 39) in sklep z dne 25. novembra 2008 v zadevi TEA proti Komisiji (C-500/07 P, točke od 21 do 23).

25 — To pravno obvestilo, v katero je bilo vpogledano na dan obravnave, je stalno dostopno po povezavi na dnu vsake strani spletnega mesta ECHA (<http://echa.europa.eu/fr/web/guest/legal-notice>).

42. Člen 59(10) Uredbe št. 1907/2006 bi bilo mogoče razumeti kot določbo o nekakšni „objavi“ vsebine „odločitve“, ki poleg tega ni dovolj natančno opredeljena. Te določbe pa ob neobstoju kakršne koli druge določbe o tej objavi po internetu,²⁶ ki bi predvsem omogočila z gotovostjo določiti dan objave po internetu²⁷ ter verodostojnost, celovitost in nespremenljivost informacij, objavljenih po internetu,²⁸ ni mogoče enačiti z resnično „objavo“ z vsemi pravnimi posledicami, ki izhajajo iz nje.²⁹

43. Da bi se za spletno mesto lahko štel, da res izpolnjuje obveznost objave v ozkem pomenu besede, mora temeljiti na tehničnih podlagah, ki lahko zagotovijo, da „disclaimer“, kot je ta na spletnih straneh ECHA, vsaj za del vsebine spletnega mesta nikakor ni potreben.³⁰

44. Poleg tega je treba poudariti, da to, da člen 59(10) Uredbe št. 1907/2006 določa tako objavo odločitev o vključitvi snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi, ne pomeni nujno, da ni združljiva z nobenim drugim razkritjem navedenih odločitev, vključno po internetu. Upravni odbor ECHA bi lahko, ne da bi kršil to določbo, v notranjih pravilih ECHA na podlagi pooblastil, ki so mu podeljena s členom 78 Uredbe št. 1907/2006, določil obveznost objave – v pravem pomenu besede – navedenih odločitev.

45. Ob koncu teh uvodnih ugotovitev moram poudariti, da ker veljavnost načina objave, kakršnega določa člen 59(10) Uredbe št. 1907/2006, v tej zadevi ni bila predmet razprave, pritožb pritožnikov ni treba obravnavati na podlagi takih ozirov. Kljub temu ob upoštevanju pomembnosti te objave in dneva, ko je do nje prišlo, v teh dveh sporih menim, da je pri presoji teh pritožb te ozire treba upoštevati.

B – Pritožba v zadevi C-626/11 P (izpodbijani sklep v zadevi T-1/10, s katerim je bila tožba razglašena za prezigodno)

1. Povzetek trditev strank

46. Pritožnika v bistvu navajata en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na napačno razlago Uredbe št. 1907/2006, ki naj bi pripeljala do kršitve njune pravice do učinkovitega sodnega varstva.

47. Natančneje, Splošnemu sodišču očitata, da je razsodilo, da je dejanska „vključitev“ akrilamida na seznam opredelitve kandidatnih snovi, kot je bil objavljen na spletni strani ECHA, edini akt, ki pravno učinkuje proti tretjim osebam v okviru postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, in ne njegova opredelitev kot snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, kakor je bila udejanjena in sporočena s sporočilom za javnost, ki ga je ECHA objavila 7. decembra 2009.

26 — Glej v zvezi s tem zgoraj navedeno sodbo Skoma-Lux, točka 48.

27 — Drugače med drugim od tega, kar določa člen 58(4) Uredbe št. 1907/2006.

28 — Za primerjavo, verodostojnost *Uradnega lista Evropske unije* zagotavlja Urad za publikacije Evropske unije. Glej člen 3(1)(a) Sklepa Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča Evropskih skupnosti, Računskega sodišča, Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij z dne 26. junija 2009 o organizaciji in delovanju Urada za publikacije Evropske unije (2009/496/ES, Euratom) (UL L 168, str. 41).

29 — Na teh osnovnih zahtevah temelji Uredba Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji *Uradnega lista Evropske unije* (UL L 69, str. 1); glej zlasti uvodni izjavi 8 in 10 ter člena 2(1) in 4(1). Glej tudi predlog uredbe Sveta o elektronski izdaji *Uradnega lista Evropske unije*, ki ga je Komisija predložila 4. aprila 2011 (COM(2011) 162 final), točki 1.1 in 1.3 obrazložitve, uvodna izjava 8 ter člena 1(2) in 2(1) in (2) predloga.

30 — Člen 2(1) Uredbe št. 216/2013 o elektronski izdaji *Uradnega lista Evropske unije* s tega vidika določa, da pravni učinki te elektronske objave temeljijo na elektronskem podpisu, ki temelji na potrdilu, ustvarjenem z napravo za varno tvorjenje podpisa v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 24, str. 239).

48. ECHA, ki jo podpirata Kraljevina Nizozemska in Komisija, pa meni, da je Splošno sodišče pravilno razsodilo, da je bila odločitev Odbora držav članic, s katero je bil akrilamid opredeljen kot snov, ki zbuja veliko skrb, le pripravljalna odločitev brez pravnih učinkov za tretje osebe, ker take učinke ustvarja le objava posodobljenega seznama opredelitve kandidatnih snovi na spletni strani ECHA.

2. Analiza

49. Najprej je treba poudariti, da je bila na podlagi izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10 tožba pritožnikov zavržena kot nedopustna iz enega samega razloga, da na dan vložitve te tožbe izpodbijana odločitev ni učinkovala proti tretjim osebam.³¹ Splošno sodišče je namreč ugotovilo, kot je razvidno zlasti iz točke 45 tega sklepa, da navedena odločitev ni mogla učinkovati, preden je 13. januarja 2010 začela veljati odločba izvršnega direktorja ECHA, da se akrilamid vključi na seznam opredelitve kandidatnih snovi, objavljen na spletni strani ECHA, ki je sledila soglasju Odbora držav članic.

50. Pri obrazložitvi izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10 naj bi bilo pravo večkrat uporabljeno napačno.

51. V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da je Sodišče razsodilo, da določbe člena 33(3) PJ,³² ki natančno določajo formalnosti, in sicer objavo ali uradno obvestitev, od katerih začnejo teči roki za ničnostno tožbo, ne nasprotujejo temu, da tožeča stranka vloži tožbo zoper akt, takoj ko je ta sprejet, ne da bi čakala objavo tega akta ali uradno obvestitev o njem.

52. Nič v določbah člena 263, šesti odstavek, PDEU ne nasprotuje uporabi te sodne prakse v obravnavani zadevi.

53. Iz vse sodne prakse Sodišča pa izhaja, da pravica do učinkovitega sodnega varstva zahteva, da se vsakemu posamezniku prizna pravica, da vloži ničnostno tožbo zoper akt, če ta akt pravno učinkuje proti tretjim osebam in lahko torej vpliva nanje in če zadevna stranka izpolnjuje druge pogoje za dopustnost tožbe, takoj ko se seznanijo z avtorjem, vsebino in razlogi navedenega akta, ne da bi mu bila očitana prezgodnost navedene tožbe, čeprav bi moral biti ta akt še objavljen ali vročen, in torej celo pred izpolnitvijo teh morebitnih formalnosti.

54. Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, mora biti namreč ničnostna tožba mogoča zoper vse akte institucij, organov, uradov in agencij Unije, ki ustvarjajo pravne učinke proti tretjim osebam,³³ to je obvezne pravne učinke, ki vplivajo na njihove interese tako, da značilno spremenijo njihov pravni položaj,³⁴ pri čemer je treba navedene učinke presojati na podlagi objektivnih meril, ki se nanašajo na samo vsebino navedenih aktov,³⁵ po potrebi ob upoštevanju okvira njihovega sprejetja.³⁶

55. Zato je akt, če glede na vsebino in pogoje, v katerih je bil sprejet, dokončno in nedvoumno³⁷ ustvarja pravne učinke proti tretjim osebam, izpodboben v smislu člena 263 PDEU, ne glede na njegovo objavo ali vročitev.

31 — Glej zlasti točki 41 in 46 izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10.

32 — Glej zgoraj navedeno sodbo Hoogovens Groep proti Komisiji (točka 8).

33 — Glej sodbi z dne 31. marca 1971 v zadevi Komisija proti Svetu (22/70, Recueil, str. 263, točki 39 in 42) in z dne 23. aprila 1986 v zadevi Les Verts proti Parlamentu (294/83, Recueil, str. 1339, točka 24).

34 — Glej sodbo z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji (60/81, Recueil, str. 2639, točka 9).

35 — Glej zlasti sodbo z dne 19. decembra 2012 v zadevi Komisija proti Planet (C-314/11 P, točki 94 in 95).

36 — Glej v tem smislu sodbo z dne 26. januarja 2010 v zadevi Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji (C-362/08 P, ZOdL, str. I-669, točka 58).

37 — Glej sodbo z dne 26. maja 1982 v zadevi Nemčija in Bundesanstalt für Arbeit proti Komisiji (44/81, Recueil, str. 1855, točke od 8 do 12).

56. Objava akta, kot izhaja iz prav tako ustaljene sodne prakse Sodišča, je pogoj njegove izvršljivosti,³⁸ ki zato sproži tek rokov za vložitev tožbe zoper njega. Čeprav objava akta sproži tek rokov za vložitev tožbe, po izteku katerih akt postane pravnomočen, pa ni pogoj za nastanek pravice do vložitve tožbe zoper navedeni akt.

57. Splošno sodišče je v obravnavani zadevi na eni strani ugotovilo, da akt opredelitve snovi, ki zbuja veliko skrb, sprejet na podlagi postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006, vključuje pravne obveznosti, zlasti obveznosti informiranja iz členov 7(2), 31(1)(c) in (3)(b) ter 33(1) in (2) Uredbe št. 1907/2006.³⁹ Na drugi strani je priznalo, da organ ECHA, pristojen za vključitev snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi, ni imel nobenega polja proste presoje glede te vključitve, saj jo je Odbor držav članic soglasno potrdil.⁴⁰

58. Splošno sodišče je kljub temu ugotovilo, da opredelitev snovi kot snovi, ki zbuja veliko skrb, ne ustvarja pravnih učinkov proti tretjim osebam pred vključitvijo navedene snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi, objavljene na spletni strani ECHA,⁴¹ in natančneje, pred dnevom začetka veljavnosti odločbe direktorja ECHA, s katero je naložena objava seznama opredelitve kandidatnih snovi.⁴² Formalno je ugotovilo, da lahko rok za „vložitev tožbe zoper opredelitev snovi kot snovi, ki zbuja veliko skrb [...] začne teči šele od ‚objave‘ seznama [opredelitve] kandidatnih snovi, na katerem je tudi ta snov“.

59. Torej dejanski dan objave seznama opredelitve kandidatnih snovi na spletni strani ECHA, natančneje, dan posodobitve tega seznama, ustreza dnevni začetka veljavnosti navedene odločbe, za katerega je Splošno sodišče štelo, da pomeni obvezni začetek rokov za vložitev tožb v obravnavani zadevi,⁴³ in na podlagi katerega je ugotovilo, da je tožba pritožnikov prezigodna.

60. S tem je Splošno sodišče napačno razlagalo pomen in učinke objave aktov prava Unije ter pojem „izpodbijni akt“ v smislu člena 263 PDEU.

61. Zato je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da je bila ničnostna tožba pritožnikov zoper odločitev ECHA o vključitvi akrilamida na seznam opredelitve kandidatnih snovi prezigodna, ker je bila vložena pred objavo navedenega seznama na spletni strani ECHA, napačno razlagalo določbe člena 263, šesti odstavek, PDEU.

62. Dodati je treba, da se mora, kot sta trdili tudi Kraljevina Nizozemska in Komisija v postopku pred Splošnim sodiščem, odločba izvršnega direktorja ECHA o vključitvi snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi šteti za dokončni akt, ki se nanaša na konec postopka iz člena 59 Uredbe št. 1907/2006.

63. Objava posodobljenega seznama opredelitve kandidatnih snovi na spletni strani ECHA je le dejanje, ki omogoča, da se zainteresirane stranke seznanijo s končno odločitvijo ECHA,⁴⁴ čeprav to dejanje v obravnavani zadevi pogojuje izvršljivost navedene odločitve proti tem strankam in določa dan, od katerega začnejo teči prekluzivni roki za vložitev tožb zoper to odločitev.

38 — Glej zlasti sodbo z dne 29. maja 1974 v zadevi König (185/73, Recueil, str. 607, točka 6); zgoraj navedene sodbe Racke (točka 15); Skoma-Lux (točka 37) in Heinrich (točka 43) ter sodbo z dne 12. julija 2012 v zadevi Pimix (C-146/11, točka 33).

39 — Glej točko 42 izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10.

40 — Prav tam (točka 46).

41 — Prav tam (točki 45 in 50).

42 — Prav tam (točki 7 in 45).

43 — Glej zlasti točko 50 izpodbijanega sklepa v zadevi T-1/10.

44 — Glej v istem smislu sklep z dne 28. junija 2011 v zadevi Verein Deutsche Sprache proti Svetu (C-93/11 P, točka 26).

64. Nazadnje, ker ni nobene druge oblike uradnega obveščanja o vključitvi snovi na seznam opredelitve kandidatnih snovi, kot je objava odločbe izvršnega direktorja ECHA ali celo vročitev te odločbe zainteresiranim strankam, ki so predložile informacije iz člena 59(4) Uredbe št. 1907/2006, je dopustnost tožbe, ki so jo te vložile, takoj ko so izvedele za tako vključitev, toliko bolj utemeljena.

65. Izpodbijani sklep v zadevi T-1/10 je zato treba razveljaviti in zadevo vrniti Splošnemu sodišču, da odloči o drugih tožbenih razlogih in trditvah strank, zlasti o drugih razlogih za nedopustnost, ki jih je vložila ECHA v ugovoru nedopustnosti. V zvezi s tem je treba poudariti, da če bo Splošno sodišče ugotovilo, da je tožba pritožnikov dopustna, bo ta ugotovitev zaradi litispence samodejno povzročila nedopustnost njune tožbe v zadevi T-268/10, ki je predmet pritožbe v zadevi C-625/11 P, ki jo bom preučil zdaj, če bo tej pritožbi ugodeno in bo zadeva vrnjena Splošnemu sodišču.

C – Pritožba v zadevi C-625/11 P (izpodbijani sklep v zadevi T-268/10, s katerim je bila tožba razglašena za prepozno)

1. Povzetek trditev strank

66. Pritožnika v bistvu navajata samo en pritožbeni razlog, in sicer naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo člen 102(1) svojega poslovnika in sodno prakso v zvezi z roki za vložitev tožbe, kar je pripeljalo do kršitve njune pravice do učinkovitega sodnega varstva. Trdita, da je treba štirinajstdnevni rok iz te določbe uporabiti za vse objavljene akte, ne glede na način te objave, in ne samo za akte, ki so objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*.

67. ECHA, ki jo glede vsega podpira Kraljevina Nizozemska, pa meni, da štirinajstdnevnega roka iz člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča ni mogoče uporabiti v primeru objave akta po internetu. Ker se predpisi Unije o rokih za vložitev tožb uporabljajo dosledno, področja uporabe te določbe ni mogoče razširiti brez spremembe navedenega poslovnika, sicer bi bilo kršeno načelo pravne varnosti. ECHA poleg tega vztraja pri razliki med objavo po internetu in objavo v *Uradnem listu Evropske unije*.

68. Komisija poudarja, da pritožnika v okviru pritožbe navajata le diskriminatorno oziroma samovoljno ravnanje proti njima. Kot je ugotovilo Splošno sodišče v točki 38 izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10, pa se zastaralni rok, ki se v obravnavani zadevi uporablja za pritožnika in pri katerem ni upoštevan štirinajstdnevni rok iz člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča, uporablja enako za vse stranke, ki so v enakem položaju kot pritožnika.

2. Analiza

69. Najprej je treba poudariti, da je iz izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10 razvidno, da je Splošno sodišče tožbo pritožnikov zavrglo kot nedopustno zaradi zamude prekluzivnega roka, ker štirinajstdnevnega roka iz člena 102(1) njegovega poslovnika ni bilo mogoče uporabiti zunaj okvirov njegovega besedila za akte, ki kot ta v obravnavani zadevi niso bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, ampak le po internetu,⁴⁵ pri čemer je pojasnilo, da v obravnavani zadevi ni bilo mogoče priznati nobene opravičljive zmote.⁴⁶

70. Pri obrazložitvi izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10 je bilo tudi pravo uporabljeno napačno.

45 — Glej zlasti točko 34 izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10.

46 — Glej zlasti točko 41 izpodbijanega sklepa v zadevi T-268/10.

71. Poudariti je treba, da Poslovník Splošnega sodišča tako kot Poslovník Sodišča⁴⁷ ne vsebuje določb, enakovrednih tistim iz člena 102(1), ki bi se posebej nanašale na objavo aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije po internetu.

72. Veliko splošneje je treba ugotoviti, da ureditev Unije v zvezi z roki za vložitev tožbe ne vsebuje nobene določbe, ki bi urejala objavo aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije po internetu, tako da mora Sodišče to praznino zapolniti z zagotovitvijo pravice do učinkovitega sodnega varstva⁴⁸ ob spoštovanju splošnih pravnih načel in zdaj člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,⁴⁹ kakor se razlaga glede na člena 6(1) in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu.

73. V zvezi s tem iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice,⁵⁰ kot je opozorilo Sodišče,⁵¹ izhaja, da pravica do sodišča, v okviru katere pravica do dostopa do sodišča pomeni poseben vidik, ni absolutna in je predmet omejitev, zlasti glede pogojev dopustnosti tožbe, katerih del je določitev prekluzivnega roka.⁵²

74. Vendar je treba tudi opozoriti, da čeprav morajo posamezniki pričakovati, da se bodo uporabila pravila o dopustnosti, morajo ta slediti legitimnemu cilju in morajo biti sorazmerna ter jim ne smejo omejevati dostopa do sodišča tako, da bo poseženo v bistvo njihove pravice.⁵³ Uporaba teh pravil jim ne sme preprečiti, da uporabijo pravno sredstvo, ki jim je na voljo.⁵⁴

75. Glede na ta načela je treba preučiti, ali je Splošno sodišče lahko upravičeno zavrnilo upoštevanje štirinajstdnevnega roka iz člena 102(1) svojega poslovnika in zato razglasilo nepravočasnost tožbe pritožnikov, ne da bi jima priznalo opravičljivo zmoto.

a) Vprašanje, ali se štirinajstdnevni rok uporablja za akte, objavljene po internetu

76. V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da že samo besedilo člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča ni jasno, saj se v tej določbi najprej omenja objava aktov na splošno, nato pa se na koncu omenja samo objava v *Uradnem listu Evropske unije*.

77. Zato bi bilo mogoče v nasprotju z rzsodbo Splošnega sodišča ugotoviti, da ta določba ne ureja posebej računanja rokov za vložitev tožbe zoper „akte, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*“, ampak na splošno računanje rokov za vložitev tožbe zoper objavljene akte v primerjavi z akti, ki so med drugim vročeni. Navedba glede objave v *Uradnem listu Evropske unije* naj bi bila tako rečeno pogojna, ostala naj bi iz časov, ko interneta še ni bilo in ko je bila objava akta mogoča le v tiskani izdaji *Uradnega lista Evropske unije*.

47 — Glej v zvezi s tem člen 50 novega Poslovnika Sodišča, kakor ga je Svet Evropske unije odobril 24. septembra 2012, ki ima v bistvu enako besedilo kot člen 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča. Glej tudi enake določbe člena 81(1) Poslovnika Sodišča Evropskih skupnosti z dne 19. junija 1991 (UL L 176, str. 7).

48 — Glej sodbo z dne 28. februarja 2013 v zadevi Preveritev Arango Jaramillo in drugi proti BEI (C-334/12 RX-II, točke od 40 do 46).

49 — Glej zlasti sodbo z dne 8. decembra 2011 v zadevi KME Germany in drugi proti Komisiji (C-389/10 P, ZOdl., str. I-13125, točka 119).

50 — Glej zlasti sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 28. oktobra 1998 v zadevi Pérez de Rada Cavanilles proti Španiji (pritožba št. 28090/95, *Recueil des arrêts et décisions* 1998-VIII, točka 44) in z dne 6. decembra 2011 v zadevi Anastasakis proti Grčiji (pritožba št. 41959/08, še neobjavljena v *Recueil des arrêts et décisions*, točka 24).

51 — Glej sklep z dne 16. oktobra 2010 v zadevi Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert proti Komisiji (C-73/10 P, ZOdl., str. I-11535, točka 53) in zgoraj navedeno sodbo Preveritev Arango Jaramillo in drugi proti EIB (točka 43).

52 — Glej sklep z dne 17. maja 2002 v zadevi Nemčija proti Parlamentu in Svetu (C-406/01, Recueil, str. I-4561, točka 20) in zgoraj navedeni sklep Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert proti Komisiji (točke od 48 do 50).

53 — Glej zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 19. decembra 1997 v zadevi Brualla Gómez de la Torre proti Španiji (pritožba št. 26737/95, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-VIII, str. 2955, točka 33) in zgoraj navedeno sodbo Pérez de Rada Cavanilles proti Španiji (točka 44).

54 — Glej zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 16. novembra 2000 v zadevi S. A. „Sotiris et Nikos Koutras ATTEE“ proti Grčiji (pritožba št. 39442/98, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-XII, točka 20) in zgoraj navedeno sodbo Anastasakis proti Grčiji (točka 24).

78. Samo besedno analizo te določbe Poslovnika Splošnega sodišča pa ni mogoče šteti za zadostno za odgovor na načelno vprašanje, ki se je postavilo v tej zadevi, in jo je zato v skladu s sodno prakso Sodišča treba razlagati glede na kontekst, v katerega je umeščena, in cilje, ki jim sledi.⁵⁵

79. V obravnavani zadevi štirinajstdnevni rok iz člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča izvira iz potrebe po zagotovitvi, da za vse posameznike Evropske unije velja enak rok za vložitev tožbe zoper akte institucij, organov, uradov in agencij Unije, objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije*, ki pa se ne šteje od dneva uradne izdaje *Uradnega lista Evropske unije*, kot je običajno naveden na vsaki od njegovih števil, ampak od dneva, ko je mogoče razumno domnevati, da je *Uradni list Evropske unije* dejansko na voljo, ker je običajno prispel v vse države članice Unije. Sodišče je poleg tega imelo priložnost razsoditi, da elektronsko izdajo *Uradnega lista Evropske unije* ni mogoče šteti za obliko dajanja zakonodaje Skupnosti na voljo, ki bi zagotavljala njeno izvršljivost.⁵⁶

80. Ta štirinajstdnevni rok je zato namenjen zagotavljanju enakega obravnavanja vseh posameznikov Unije ob upoštevanju same vloge objave, navedene zgoraj. Torej je neke vrste določeno obdobje, ki zagotavlja spoštovanje splošnega načela enakosti iz prava Unije na področju sporov o razglasitvi ničnosti.

81. Zato le dejstvo, da je določena objava akta po internetu, ne omogoča „nespoštovanja“ štirinajstdnevnega roka iz člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča. Nasprotno, ob neobstoju izrecne določbe o objavi aktov institucij, organov, uradov in agencij Unije po internetu je treba to določbo razlagati tako, da je treba za navedeni rok ob upoštevanju splošnega načela enakosti in ob neobstoju nujnih razlogov, ki bi utemeljevali nasprotno,⁵⁷ šteti, da se uporablja za računanje rokov za vložitev tožbe zoper vse objavljene akte institucij, organov, uradov in agencij Unije ne glede na način objave.

b) Opravičljiva zmota

82. Splošno sodišče mora vsekakor in zunaj okvira te razlage *pro actione* določb člena 102(1) svojega poslovnika ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavane zadeve presoditi morebitno opravičljivo zmoto pritožnikov.

83. Čeprav je res, da se pojem „opravičljiva zmota“ nanaša na izjemne okoliščine, v katerih je zlasti zadevna institucija ravnala tako, da je to ravnanje samo ali odločilno povzročilo dopustno zmedo pri dobrovernem posamezniku, ki je dokazal vso zahtevano skrbnost običajno preudarnega subjekta,⁵⁸ pa je Sodišče tudi pojasnilo,⁵⁹ da te zmote ni mogoče omejiti samo na ta primer in da lahko izhaja iz kakršnih koli izjemnih okoliščin.⁶⁰

84. Splošno sodišče je v obravnavani zadevi razsodilo, da zmota pritožnikov „temelji na napačni razlagi bodisi člena 102(2) bodisi člena 101(1) [Poslovnika Splošnega sodišča]“, ti določbi pa se razlagata brez vsakršnih težav.

55 — Glej zlasti sodbe z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Eismann (C-217/94, Recueil, str. I-5287, točka 16); z dne 16. januarja 2003 v zadevi Maierhofer (C-315/00, Recueil, str. I-563, točka 27) in z dne 15. julija 2004 v zadevi Harbs (C-321/02, ZOdl., str. I-7101, točka 28).

56 — Glej zgoraj navedeno sodbo Skoma-Lux (točke od 47 do 50).

57 — Glej sodbo z dne 5. aprila 1979 v zadevi Orlandi proti Komisiji (117/78, Recueil, str. 1613, točki 10 in 11).

58 — Glej sodbo z dne 15. decembra 1994 v zadevi Bayer proti Komisiji (C-195/91 P, Recueil, str. I-5619, točka 26); sklepa z dne 27. novembra 2007 v zadevi Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret in Akar proti Komisiji (C-163/07 P, ZOdl., str. I-10125, točka 36) in z dne 14. januarja 2010 v zadevi SGAE proti Komisiji (C-112/09 P, ZOdl., str. I-351, točka 20) ter zgoraj navedeni sklep Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert proti Komisiji (točka 42).

59 — Glej zgoraj navedeno sodbo Bayer proti Komisiji (točka 26).

60 — Glej zgoraj navedeni sklep SGAE proti Komisiji (točka 29).

85. Čeprav je res, da je Sodišče v sklepu, ki ga je navedlo Splošno sodišče,⁶¹ razsodilo, da je ureditev v zvezi z roki za vložitev tožbe mogoče razlagati brez posebnih težav, pa se je Sodišče sklicevalo le na pravila za izračun navedenih rokov. Iz tega sklepa samega ni bilo mogoče sklepati, da je vprašanje računanja rokov za vložitev tožbe zoper akte institucij, organov, uradov in agencij Unije, objavljenih izključno po internetu, povsem jasno in da ne dopušča nobenega utemeljenega dvoma.

86. Zaradi neobstoja izrecne določbe in posebne sodne prakse o pravilih za izračun rokov za vložitev tožbe zoper akte institucij, organov, uradov in agencij Unije, ki so objavljeni izključno po internetu, pa bi Splošno sodišče pri presoji pogojev za ugotovitev opravičljive zmote glede na pravico do učinkovitega sodnega varstva moralo upoštevati vse okoliščine obravnavane zadeve.

87. Dvoumnost besedila člena 102(1) Poslovnika Splošnega sodišča skupaj z okoliščino, da je bila skrbnost, s katero sta pritožnika po njunem mnenju uresničevala pravico do pravnega sredstva, sankcionirana s sklepom, izdanim istega dne, s katerim je bila njuna tožba razglašena za prezgodno, bi Splošno sodišče morala pripeljati do tega, da v obravnavani zadevi prizna opravičljivo zmoto.

88. Zato je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da je bila ničnostna tožba pritožnikov zoper odločitev ECHA o vključitvi akrilamida na seznam opredelitve kandidatnih snovi prepozna in da ta nepravočasnost ni bila posledica opravičljive zmote, napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 263, šesti odstavek, PDEU in člena 102(1) svojega poslovnika.

89. Izpodbijani sklep v zadevi T-268/10 je zato treba razveljaviti in zadevo vrniti Splošnemu sodišču, da odloči o drugih tožbenih razlogih in trditvah strank, pri čemer je treba opozoriti, da je treba navedeno tožbo zaradi litispence zavreči kot nedopustno, če bo treba tožbo v zadevi T-1/10, vrnjeni Splošnemu sodišču, razglasiti za dopustno.

IV – Predlog

90. Sodišču zato predlagam, naj rozsodi:

V zadevi C-625/11 P:

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. septembra 2011 v zadevi PPG in SNF proti ECHA (T-268/10) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

V zadevi C-626/11 P:

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. septembra 2011 v zadevi PPG in SNF proti ECHA (T-1/10) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

61 — Glej zgoraj navedeni sklep Nemčija proti Parlamentu in Svetu (točka 21).